

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

N ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

muricq; siml. Mus format diminutiue muscu-
lus. Musculus item cochlea aquarū est: & nau-
gij gen^o. Musculus lanugo qdam est viridis: i lo-
cis humidis crescēs. Vir. Musco circūdat ama-
ræ corticis. Musca parū volatile format p di-
minutionē Muscula. Boetius. Quid imbecilli⁹
homine: q̄s morlus muscular; necat. Muschus
cū ch aspirato: aial est quadrupes ad muris si-
militudinē. iuxta cuius vmbilicū: sanguineum
nascit apostema inter carnē & coriū: qd cū pel-
le ablatū: p̄ciosum muschum cōficū
Musa a μοσισ: quē inquisitio dicta est: aucto-
re Herodiano: nō autē a mos aqua: vt sōnauit
Vgu. Musæ nouē fuerūt. Chio: Euterpe: Tha-
lia: Melpomene: Terpsichore: Polymnia: siue
Polihymnia: Vrania: Calliope: Erato: quā tñ
Archades nō musam: sed varem fuisse dicunt.
Quas omēs etiā tribversib; Hesiodus i Theo-
gonia cōprehēdit: cū ait. Κοίω τε Ξυτερπυ-
τεσσα λει ατεμελπομενα τε τερψιχο-
ρη τε ερατω τε πολυ λνιατε ούρα-
ριχ τε καλλοπηιε τήλπροφερεσ τα
τρεσσπασσων.

Musca. Require in dictione mus

Muscula. Ibidē.

Musculus. Ibidē

Muschus. Require ibidem.

Musio & murilagus: animal est quadrupes: qui
alio nomie Catus appellatur

Musso muslas. Require in dictione murmuro.

Mustavrb; est Aphricæ inter Thabrā ciuita-
tem & Bragadā fluiū: teste Ptole. Mustū vinū
vocat nouū. Oui. in Fastis. P̄mia de lacubus
p̄xima musta tuis. Marf. Imbrue plebeias: du-
linis pulitib; ollas. Vt satur in muacuis: dulcia
musta bibas. Probus autē mas. gñe mustus de-
clinarī p̄cipit. Mustus musta mustū: p̄ nouus
noua nouū ponit. Vñ Plau. mustā iuencā di-
xit. Sifiter etiā Censorin⁹ de agna: ingt. Musta
pascēda. Næui⁹ in gymnastico. Vtrū meli⁹ est
virginē an viduā vxorē ducere: virginē: simu-
sta est. Ab eo q̄ est mustus nouus fit (radit Ca-
per) Mustaci⁹ mustacia mustaciū. Ait em. Mu-
stacius: siue mustaciū nō ad gen⁹ referendū est
quia b̄ sit aut illud: cū p̄ semihl sit: sed sic plane
est: mustacius panis: & mustaciū librū recte di-
cimus: hoc est nouū. Fallit tñ Caper cū & mu-
stacius mas. & mustaciū neu. gñis apud appro-
batissimos legat auctores. Quod q̄dez vt mea
opinio fert: nō ab eo qd est mustū nouū: sed a
mustace lauro descēdit. Iuue. satyra. vij. Causa
nec est: quare cenā & mustacia perdas. Stati⁹
li. siluag. i. Et mustatius: & letante palma prae-
grandes caritides cadebant. Quo aut fiat mō
Caro insinuat: cū ait in re rustica. Mustacios sic
facito. Farinā filiginē: modiū vnū musto cō-
spergito: anysum: cyminū: adipis pondo duo

casei librā & devirga lauri deradito: codē ad-
iecto: & vbi defrixeris: lauri folia subrus addi-
to: dum concoques

Mustacium. Require in dictione musta.

Mustacius. Require ibidem

Mustum. Ibidē

Mustus. Ibidem

M ante VT

Muto. Require in dictione mutio.

Mutio mutis quartæ cōiug. fcat loqui: auctore
Pōpeio. Persius. Men mutire nefas. Enn⁹. Pa-
lam mutire plebeio piaculū est. Mutio mures
secūdæ. Vnde mutelco fcat mutore: nō ore tace-
re vel loqui nō posse. Oui. Meta. xij. Troas des-
exdamāt: obmutuit illa dolore.

Mutuo (ingunt Vgutio & Cathol.) fit mutuo
dare. Mutuor autē mutuo accipe: cū mutuari
etiā mutuo accipe significare haberi: aucto-
re Marcel. Cæciliū inducēte dicentē. Ad ami-
cos currat mutuatiū mutuet causa mea.

Mutuor. Require in dictione mutuo.

N ante A

Nancio nancis. & Nanciscor
deponēs in vno fcatō dici
pōr. Vñ Graccus p̄ se ait.
Si nantiā populi desiderū
& pbabo reipublicæ cō-
moda. Nancio facit in p̄e-
rito nanci. in supio naciū.
teste Prisc. Nanciscor vero
format p̄teritū naciū sum:

& significat inuenire: acquirere: adipisci

Nablium. Require in dictione naulum.

Nabulum. Require ibidem

Nanciscor ceris. Require in dictione nancio

Nardos scemi. & nardū neu. gñe tā p̄ vnguen-
to q̄ p̄ herba ex qua conficit declinari potest.

Quæ cū græca sit dictio: rectius in os vt tradit
Probus: q̄ in us notatiū terminamus. Hiero.
in Cant. Nardos mea dedit odorem suum. Ti-
bul. Illius puro distilent tēpora nardo

Mardū nardi. Requi. in dictione nardos.

Nares p̄fali tñ nume. declinat: vt tradit Prob⁹:
sed nō recordat Probus legisse apud Horatiū.

Emundæ naris: grī casus. Et Luca. li. ij. ait. Hic
aures alius spiramina naris aduncæ amputat.
Persius. Rancidulū qdaz balba de nare locuta
p̄strepit. Oui. lib. Meta. iij. Pandaq; naris erat
Syllius lib. xij. Vñ nare iacent gualfredus.
Sonora nare vigil sterit. Nar. fluui⁹ ē. de quo
Virg. li. gnei. vij. Sulphurea Nar alba aqua. Et
Aufoni⁹. Fluminib; q̄z italīs p̄pollēs sulphu-
reus nar. Et facit in grō naris vel nartē: teste
Seruio sup li. Virg. p̄fatum: vbi ait. Varro tñ
dicit lacum hunc in narem: vel nartem fluuiū
deriuatū. Narus & gnar⁹: & scribi & enūtiari

M

pōr: & interpretat sciens. cui? cōtra "ñ est ignar⁹
 Naris. Require in dictione nares.
 Nar. Ibidē Narus. Ibidem.
 Nale. Require in dictione natalis.
 Natalicium. Require ibidem.
 Nata. Require in dictione natus
 Natalis mascu. & natale neu. genere. & hoc na/
 taliciū declinari potest. pñali autē nume. nata/
 les conditionē sanguinis: & familiæ indicant:
 generosi natales: obsecuri natales.
 Natrrix masc. gñis est: teste Phoca: gnetiā & sce.
 teste Prisci. gen⁹ est serpētis. de q̄ Luca. li. ix. Et
 natrrix violator aq̄: iaculiq̄: volucres. & corri/
 pit in obliq̄ tri syllabā. Lucil. li. saty. ij. Si na/
 tibus natricē impressit crassam & capitatam.
 Natus & gnatus: nata & gnata scribi & efferri
 potest. & facit nata in dō pñali & abltō natab⁹
 quinetiā & natis teste Prisci. dicēte etiam Plau.
 Qui talis est de natis suis: pro natabus.
 Nauagiū & nauigiū hoc distant: q̄ nauagiū na/
 uis statio dici. Nauigiū autē locus vocat nau/
 gabilis: siue nauis collecta multitudo. Nauale
 portus est vel locus ubi naues seruant. Oui. li.
 Meta. iij. Haud aliter q̄ si sicū nauale teneret.
 Nauclerius. Require in dictione nauicularius.
 Nauclerus. Reg. in dic. nauicularius.
 Nauale. Require in dictione nauagiū
 Naufrago. Require in dictione naufragor.
 Naufragor depo. est verbū. Cōperit tñ & nau/
 frago naufragas. Vñ in ep̄la. i. ad Timotheū.
 cap. i. legi. Quā quidā repellentes circa fidem
 naufragauerūt. & corripit fra syllabā. Proper.
 Tēra venena bibēs: & naufrag⁹ eibat vndas
 Nauia. Regre in dictione nauus
 Nauicella. Ibidem Nauicula. Ibidē.
 Nauicularius & nauclerus in vno fcaro accipi
 possunt: qui ab Vgutione etiam nauclerius di/
 citur: hoc est nauis gubernator
 Nauiculus. Require in dictione nauigo
 Nauigium. Require in dictione nauagium.
 Nauigo nauigas. & nauiculus dici potest. Sed
 hoc interest: q̄ nauigare est nauim agere: nau/
 ulari vero ociosa nauiculavehi. Vir. li. gnei. i.
 Gens inimica mihi Tyrrenū nauigat æquor.
 Mar. Piger lucrino nauiculatur in stagno
 Nauis. Require in dictione nauus.
 Nauita & nauta in vna ficatione dici pōt. Nau/
 tea: auctore Pōpei. herba granis est nigris qua
 coriarij vtunt. Nautea item (vt scribit Noni⁹)
 aqua est ex nauis sentina veniēs. Plau. in asina.
 Nauteam bibere malim: q̄ illam oscularier.
 Mausūm merces appellat nautica: quod Vgu/
 tio quam nabulum vocat. Iuue. satyra. viij. Fu/
 ror est post omnia perdere naulum. Nablium
 instrumentū est mulicum.
 Nauta. Regre in dictione nauita

Nautea. Require ibidem
 Nauus & gnauus scribi & enūciari potest: celer
 interpretat & strenu⁹: a nauis velocitate sic di/
 ctus: auctore Pōpe. Neq̄ a nosco noscis desce/
 dit: vt Vgutio soniauit. Inde nauia vel gnauia
 dicta est: hoc est celeritas seu strenuitas. cui⁹ con/
 trarium est ignauia. Nauia item (vt scribit Pō/
 peius) lignū est in modū nauis cauatū: quo in/
 vindemijs vti solent. Nauis format per dimi/
 nuitionē nauicula & nauicella: teste Probo

N ante E

Necessitas. Require in dictione necessitudo
 Necessitudo (inquit Marcellus) dicitur affinitas.
 necessitas autē vis quæpiam: quæ aliter cogre/
 inuiti potest. Ego autē necessitatem pferre: aut
 necessitudinē nihil differre dixerim: auctoritate
 Gellij frætris. li. xij. noctiū atti. in hęc verba di/
 centis. Asseuerat quidam necessitudinē & necessi/
 tatem ficatione differre: ideo q̄ necessitas sit vis
 quæpiam pgruens & cogens. necessitudo autē
 dicat ius quoddā & vinculū religiosæ cōiun/
 ctōis: idq̄ vñ solitariū significet. Sicut autē
 (vt pergit) nihil quicq̄ interest: suauitudo dicas:
 an luauitas. sanctitudo: an sanctitas. acerbitu/
 do: an acerbitas. acritudo: an (quod Accius in
 Neopolemō puli) acritas: ita nihil rōnis di/
 ci potest: quo necessitudo & necessitas sepe m/
 tur. Itaq̄ (vt subdi) in libris veterū vulgo repe/
 ries necessitudinē dici p eo quod necessum est:
 sed necessitas sane p iure: officioq̄ obseruatiā:
 affinitate siue infrequēs: quāq̄ qui ob hoc ip̄um
 ius affinitatis: familiaritatisue cōiuncti sunt: ne/
 cessarij dicunt. Reperi tamē in oratiōe Caji Ce/
 saris: qua Planciā rogationē suavit: necessitatē
 dictam pro necessitudine. id est iure affinitatis.
 Verba hæc sunt. Equidē mihi videor: pro no/
 stra necessitate: nō labore: nō opera: non indu/
 stria defuisse. Hoc ego scripsi de vtriusq̄ voca/
 buli indifferentia. Hęc Gellius

Necessarij. Reg. in dictione necessus

Necessarius. Require ibidem

Necess. Ibidē

Necessus. Ibidem.

Necessus. necessa. necessum. & hic et hęc necessus
 & hoc necesse declinari potest pro eo quod est
 necessarius. necessaria necessariū: teste Donato
 sup Terentiū Eunuchū. Dicit autē necessum au/
 ctore Festo: in quo nō est cessandum. Quare a
 cesso cessas derivat: nō autē a necto ctis vt Vgu/
 tio soniauit. Necessarij vt scribit Fest⁹: cognati
 vel affines appellantur: in quos necessaria of/
 ficia conferuntur.

Neco necas facit in pterito necati & necui. in su/
 pino necatū & nectum: testibz Charisio: Pro/
 bo: Diomede: Prisci. Vnde (vt quidā volunt)
 hęc nex dicta est. quod tamē a græco tractum
 vocabulū Festus tradidit. Sisenna li. histo. iij.